

veureu unas que hi han las flors mes finas y delicadas, aquestas van be á joves y noyas, una fló sempre diu á n'el que la reb, lo que li agrada que li diguin, en veureu unas altres que hi ha una parella d' enamorats que's contan las sevas penas, sí penas, (sí'ls escolteu, veureu com tots els enamorats pateixen) els que envían aquestas, son els que volen seguir el seu exemple, altres que hi ha tota la familia y aquestas van be per la *idem*, nens y nenas ab unas caronas tan rialleras que'ls que las veyeu no podeu menos de riurer també com ellas.

Jo n'he vist moltes y totes m'agradan. pro com una que 'n tenim á casa, no crech que hi haigi ningú que'n tingui cap! no es meva no, es del meu germà gran, com que ja sab que no li faig malbé me la deixa mirá y tocá tantas vegadas com vull.

¡Qué n'es de bonica! es una postal que parla y diu unas cosas que quan las hi sento no mes em venen ganas de contestar!i, menjantmela á petons, es una nena xamosa y aixerida que te un capet tot arrissat y una careta mes bonica que las ninas de porcelana y uns peuets y unas manetas, que vaija, no n'hi han enlloch d'iguals: canta, riu y salta y balla, y quant la veig córrer per casa fent diabluras ó quan vé á explicar-me algún qüento d'aquells que hi barreja totas las llenguas y que á mí em fan tanta gracia, penso boy petonejantla ¡que'n serás de felís el día que puguis ser propietaria d'una postal com aquesta!

Marta.

Matinal a ma nineta

En eixa aubada tan bella
¡quins salts dona lo meu cor!
fentme pensá ab la ponçella
de mon amor.

¿Podré véurer á m'aymada
en aquest jorn tan bonich?
Podré veurer á la fada
que me'l fá rich?

La coneguí petiteta,
més mon cor ja l'estimá;
sa figura moreneta
m' enamorá.

Quan veig alsarse així'l Sol
com una grandiosa estrella,

quan veig los aucells al vol
ja penso en ella.

Sos ulls son com hermós día,
l'obrirse. es donar claror.

Sa mirada ab alegría
travessa'l cor.

Tos llavis com purpurina
yels meus rústichs com carbó;
juntemlos joh bella nina!
ab dols petó.

Juntem las tevas riquesas
y seré felís aymada;

¡Que juntí ab mí, tas bellezas
forta abrassada!